

#3 Inspired Parenting Podcast: Tzedakah - Generosity

SOURCE #1 Rosh Hashana and Yom Kippur liturgy

(Found at the end of the climactic Netaneh Tokef prayer before Musaf of R.H. and Y.K.)

מחזור לראש השנה ויוה"כ - תפילת מוסף

<p>Teshuva - Repentance, Tefila - Prayer and Tzedaka - Generosity in giving - can avert an evil decree.</p>	<p>ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה</p>
--	--

SOURCE #2a

Deut. 15:11

<p>There will never cease to be poor in the land. Therefore I command you: 'You shall open and open again your hand to your brother, to your needy and to your poor in your land.'</p>	<p>כי לא יחדל אביון, מקרב הארץ; על-כן אנכי מצוה, לאמר, פתח תפתח את-ידך לאחריך לעניך ולאביון, בארצך.</p>
---	---

SOURCE #2b

Deut. 15:7-10

<p>If among you, one of your brethren should become poor, in any of your towns within your land that the Lord your God is giving you, you shall not harden your heart or shut your hand against your poor brother, *but you must continually open your hand to him and lend him sufficient for his need, whatever he lacks.</p> <p>*Take care lest there be a bad thought in your heart and you say, 'The seventh year, the year of release is near,' and your eye look grudgingly on your poor brother, and you give him nothing, and he cry to the Lord because of you....</p>	<p>כי-יהיה בך אביון מאחד אחיך, באחד שעריך, בארצך, אשר-ה' אלהיך נתן לך--לא תאמץ את-לבבך, ולא תקפץ את-ידך, מאחריך האביון. כי-פתח תפתח את-ידך, לו; והעבט, תעביטנו, די מחסרו, אשר יחסר לו.</p> <p>השמר לך פן-יהיה דבר עם-לבבך בליעל לאמר, קרבה שנת-השבע שנת השמטה, ורעה עינך באחריך האביון, ולא תתן לו; וקרא עליך אל-יהוה, והיה בך חטא.</p> <p>נתון תתן לו, ולא-ירע לבבך בתתך לו: כי בגלל הדבר הזה, יברכך יהוה</p>
--	--

	אלהיה, בכל-מעשה, ובכל משלח ידך.
--	---------------------------------

SOURCE #3

Shulchan Aruch, Code of Jewish Law – Tzedakah, Ch. 248

<p>Every person is obligated to give <i>tzedakah</i> according to his ability. Even one who is supported by <i>tzedakah</i> is required to give from what he has been given.</p>	<p>כל אדם חייב לתן צדקה, אפלו עני המתפרנס מן הצדקה חייב לתן ממה שניתנו לו.</p>
---	--

SOURCE #4

Shulchan Aruch, Code of Jewish Law – Tzedakah Ch. 251:12

<p>Two poor people who must give <i>tzedakah</i> may exchange with each other.</p>	<p>שני עניים שחייבים לתן צדקה, יכול כל אחד מהם לתן צדקה שלו</p>
---	---

SOURCE #5

Rav Dessler - Michtav M'Eliahu - Strive for Truth

<p>When God created the human being, God created every person a giver and a taker. The energy of giving is the supreme energy of all the characteristics of the blessed Creator because the Creator has compassion, and does acts of goodness and gives without receiving anything in return. And that is how God created the human being: "In the image of God He made the human being" so that He / he would be able to have compassion, and to bestow kindness and to give.</p> <p>A significant question stands before us: Since love and giving come together, is giving an outgrowth of loving? Or the opposite: does love develop as a result of giving?</p>	<p>ה עשה "כשברא את האדם הקב לנותן ונוטל. כח הנתינה הוא כח עליון ממידות יוצר הכל ברוך הוא, שהוא מרחם ומטיב ונותן, מבלי קבל דבר בתמורה. וככה עשה את בצלם אלוקים עשה " :האדם, ככתוב כי יוכל לרחם ולהטיב " ,את האדם וליתן</p> <p>כאן שאלה יפה עומדת לפנינו... הן האהבה והנתינה באות כאחד האם הנתינה היא תולדת האהבה או להיפך, האהבה באה מן הנתינה</p>
---	---

We have been accustomed to think that giving is an outgrowth of loving, that a person will give to whatever or whomever the person already loves.

But the opposite theory is that we will love the work of our own hands, when we feel that part of our essence is invested in that person or thing - whether a child to which we gave birth or adopted, an animal we raised, or a plant we cared for, or an inanimate object like a home that we built [or a piece of art, or music we created]— we are closely connected in love to the works of our own hands, because we find ourselves in them.

I was shown a source from the words of our Rabbis, z"l, that follows this second theory, "If a person desires to grow his love for his fellow person, let him do something to enhance that person's well being."

הורגלנו לחשוב את הנתינה לתולדת האהבה, כי לאשר יאהב האדם ייטב לו

אבל הסברה השנייה היא כי יאהב האדם את פרי מעשיו, בהרגישו אשר חלק מן עצמיותו בהם הוא – אם בן יהיה, אשר ילד או אימן, או חיה אשר גידל, ואם צמח אשר נטע, או אם גם מן הדומם, כמו בית אשר בנה, הנהו דבוק למעשי ידיו באהבה, כי את עצמו ימצא בהם

וכן הראוני מקור בדברי רבותינו זכרם לברכה כסברה זאת השנייה, זוטא כי כך שנינו במס' דרך ארץ פרק ב: אם חפץ אתה להידבק באהבת חברך הוי נושא ונותן בטובתו

Source #6

Shulchan Aruch, Code of Jewish Law, Yoreh Deah 249

If one cannot afford to give to the poor as much as they need, one can give **up to 20 %** of one's possessions and that is the ideal mitzvah; **10 %** is the average way to fulfill this mitzvah; less than that is considered avaricious.

(However, one should not spend more than 20% of one's income in order not to eventually become an economic burden to his community. This is true in one's lifetime but one can stipulate to donate as much as one desires after one's death. Charitable giving should first and foremost provide for the poor.)

Providing for one's own livelihood takes priority over all others, and one is not obligated to give charity until one's own livelihood is secured. After that, one should give priority to the livelihood of one's parents (if they are poor); they take priority over the livelihood of one's children. After that, one's children, who take priority over one's

שיעור נתינתה אם ידו משגת יתן כפי צורך העניים ואם אין ידו משגת כל כך יתן עד **חומש נכסיו מצוה מן המובחר ואחד מעשרה מדה בינונית פחות מכאן עין רעה**

(ואל יבזבז אדם יותר מחומש שלא יצטרך לבריות ודוקא כל ימי חייו אבל בשעת מותו יכול אדם ליתן צדקה כל מה שירצה ואין לעשות ממעשר שלו דבר מצוה כגון נרות לבית הכנסת או שאר דבר מצוה רק יתננו לעניים)

פרנסת עצמו קודמת לכל אדם, ואינו חייב לתת צדקה עד שיהיה לו פרנסתו ואח"כ יקדים פרנסת אביו ואמו, אם הם עניים, והם קודמים לפרנסת בניו. ואחר כך בניו, והם קודמים לאחיו, והם קודמים לשאר קרובים, והקרובים קודמים לשכיניו,

<p>siblings, who take priority over other relatives. Relatives take priority over one's neighbors, who take priority over the residents of one's own city, who in turn take priority over residents of another city.</p>	<p>ושכיניו לאנשי עירו, ואנשי עירו לעיר אחרת...</p>
--	--

SOURCE #7

Rambam Laws of Gifts to the Poor 7

<p>When a poor person begs from door to door, we do not give him a large gift. Instead, we give him a small gift. It is forbidden to turn away a poor person who asks [for support] empty-handed. Even giving him one fig is sufficient, as it says: "Let not the dejected turn away in shame." <u>Psalms 74:21</u></p>	<p>מפרנסין ומכסין עניי עכו"ם עם עניי ישראל מפני דרכי שלום</p> <p>ועני המחזר על הפתחים אין נזקקין לו למתנה מרובה אבל נותנין לו מתנה מועטת ואסור להחזיר את העני ששאל ריקם ואפילו אתה נותן לו גרוגרת אחת שנאמר אל ישוב דך נכלם:</p>
--	--

SOURCE #8

Rambam Laws of Gifts to the Poor 10

<p>Implied is that one should a person proactively before the person falls and becomes needy.</p>	<p>שמנה מעלות יש בצדקה זו למעלה מזו מעלה גדולה שאין למעלה ממנה זה המחזיק ביד ישראל שמך ונותן לו מתנה או הלוואה או עושה עמו שותפות או ממציא לו מלאכה כדי לחזק את ידו עד שלא יצטרך לבריות לשאול ועל זה נאמר והחזקת בו גר ותושב וחי עמך</p> <p>כלומר החזק בו עד שלא יפול ויצטרך</p>
--	---